

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«29» травня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Жовнірович Олег Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202309000000181 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278, КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Семиляку Ігорю Ігоровичу, 26.07.1971 року народження, громадянину російської федерації, уродженцю м. Краснодар, Ворошиловської обл., рф, РНОКПП РФ 263010886838, паспорт громадянина рф 0316 522753 від 11.08.2016 р., СНІС 133-210-190 92

про те, що він обґрунтовано підозрюється:

- у вчиненні, особою, яка є представником влади, повторно, за попередньою змовою групою осіб, умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, публічних закликів до вчинення таких дій, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України;

- у створенні терористичної організації, керівництві такою організацією та участі у ній, а так само організаційному та іншому сприянні створенню та діяльності терористичної організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України;

- у створенні не передбаченого законом збройного формування та участі в його діяльності, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України;

- керівництві не передбаченого законом збройного формування, його фінансуванні, постачанні йому зброї, боєприпасів, вибухових речовин та військової техніки, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 260 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, вчинених Семиляком І.І.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи,

честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва ЗС рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу економічним та геополітичним інтересам рф, упродовж 2013 року у представників влади рф, у тому числі, службових осіб Міністерства оборони рф (далі – МО рф), Генерального штабу Збройних Сил рф (далі – ГШ ЗС рф), матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів рф протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу рф на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту рф (далі - ЧФ рф) на території України в Автономній Республіці Крим та в місті Севастополі (далі - АР Крим), вказані представники влади рф вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні, поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС рф, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та рф та вчинення інших злочинів. При цьому вказані особи співучасники злочину усвідомлювали суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, в тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь рф, акваторії Чорного та Азовського морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади рф було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ рф, що сприяло б найбільш прихованому

використанню регулярних військ ЗС рф поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі Донецької та Луганської областей, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим, Луганської та Донецької областей передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдо референдуму та подальше їх приєднання до складу рф, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ рф на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальній цілісності та недоторканості України, представники влади рф на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча, усіляко нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму, Донецької та Луганської областей.

Ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективною та оперативною реалізації злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО рф у період січня-лютого 2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС рф, в тому числі ЧФ рф, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС рф злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, Луганської та Донецької областей шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами рф, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

Завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку рф території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому відбулася тимчасова окупація збоку рф частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою

агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія російською федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направлено на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до рф «Республіки Крим» і створення у складі рф нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів рф 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону рф № 6-ФКЗ, яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

У березні – квітні 2014 року розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації на територію Луганської та Донецької областей, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію цих територій на порушення територіальної цілісності України.

У березні-квітні 2014 року у м. Луганську групою озброєних осіб створено стійке ієрархічне терористичне об'єднання, так звану «Луганську народну республіку» (далі - «ЛНР»).

26 квітня 2014 року т. зв. «народний губернатор Луганщини» Валерій Болотов і «Уповноважений представник громад області» висунули ультиматум щодо припинення антитерористичної операції та заявили про готовність перейти до активної фази спротиву на всій території області.

27 квітня 2014 року групою сепаратистів захоплено будівлю УСБУ в Луганській області та проголошено т. зв. «Луганську народну республіку».

11 травня 2014 року відбувся т. зв. «референдум» про суверенітет Луганської народної республіки.

12 травня 2014 року на підставі проведеного псевдореферендуму проголошено незалежність т. зв. «Луганської народної республіки».

18 травня 2014 року на засіданні т. зв. «Верховної ради Луганської народної республіки затверджено Конституцію «ЛНР» як тимчасовий закон самопроголошеної республіки.

02 листопада 2014 року у м. Луганську та частині Луганської області, підконтрольній представникам «ЛНР», всупереч вимогам діючого законодавства України, проведені вибори Голови та депутатів «Народної Ради ЛНР», за результатами яких обрані «Голова «ЛНР» та «депутати «Народної Ради ЛНР», які приступили до виконання повноважень 4 та 17 листопада 2014 року відповідно.

Аналогічно, в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «днр»).

Захоплення Донецька сепаратистами попри активний спротив більшості населення відбулося протягом квітня 2014 року, внаслідок чого місто Донецьк перейшло під контроль терористичного угруповання «Донецька народна республіка» і стало центром цього угруповання. Внаслідок боїв між сепаратистськими підрозділами та Збройними Силами України, а також численних диверсійних актів, місто зазнало значних руйнувань, а велика кількість мешканців була змушена покинути місто.

Починаючи з 06 квітня 2014 року сепаратисти розпочали захоплення адміністративних будівель, опорних пунктів силових структур, а згодом і інших господарчих та інфраструктурних об'єктів.

Бойові дії війни на Донбасі почалися із захоплення 12 квітня 2014 року російськими загонами, керованими офіцерами спецслужб рф, українських міст — Слов'янська, Краматорська і Дружківки, де захопленою у відділках МВС зброєю російські диверсанти озброїли місцевих колаборантів і прийняли до своїх лав. В умовах неспротиву місцевих силових структур України, а іноді й відкритої співпраці, невеликі штурмові загоны російських диверсантів у наступні дні взяли під контроль Горлівку й інші міста Донеччини та Луганщини.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконавч обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

3 листопада 2021 року представники влади та зс рф, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість - 2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку рф, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф т.зв. «донецької народної республіки» і «луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність самопроголошених «донецької та луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність т. зв. «донецької та луганської народних республік».

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «донецької та луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності т. зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та

Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації рф.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» т. зв. «донецької та луганської народних республік».

24 лютого 2022 року, о 05.00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

При цьому, всупереч наведеним вище нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), продовжили планування, підготовку та розв'язання агресивної війни проти України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Отже, з урахуванням викладеного 24.02.2022 на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії російської федерації при наступних обставинах.

Цього ж дня збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами зс та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05.00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи зс та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У подальшому Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Харківській та інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого

самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією, при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військових і цивільних об'єктах України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

За таких обставин, дії РФ проти України, які тривають з 24.02.2022 і до цього часу, підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому їх слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

Таким чином, починаючи з 24.02.2022 на територію України, в тому числі на територію Донецької області, з порушенням правил перетину державного кордону України почали прибувати невістановлені розслідуванням представники військових, державних та правоохоронних органів Російської Федерації для організації діяльності, кінцевої метою якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

До їх завдань на тимчасово окупованій державою-агресором території Донецької області відноситься встановлення влади окупаційних військ Російської Федерації на території населених пунктів Донецької області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади, у тому числі правоохоронних органів; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці РФ, використання системи оподаткування РФ, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування за законодавством РФ, надання освітніх та медичних послуг, робота правоохоронної та судової систем, організація та проведення незаконних виборів та референдумів та як кінцева мета - зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє по даний час.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закону № 1207-VII), тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи,

включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

У період з 05 00 год 24 лютого 2022 року по даний час підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У відповідності до указу президента російської федерації від 05.04.2016 № 157 створено федеральну службу військ національної гвардії російської федерації (Росгвардія).

Згідно федерального закону російської федерації «О войсках национальной гвардии российской федерации» від 03.07.2026 № 226-ФЗ війська національної гвардії являються державною військовою організацією, призначеною для забезпечення державної та громадської безпеки, «захисту прав людини та громадянина».

У відповідності до п. п. б п. 3 указу (мовою оригіналу): «Федеральная служба войск национальной гвардии Российской Федерации является федеральным органом исполнительной власти, осуществляющим функции по выработке и реализации государственной политики и нормативно-правовому регулированию в сфере деятельности войск национальной гвардии Российской Федерации, в сфере оборота оружия, в сфере частной охранной деятельности и в сфере вневедомственной охраны».

1. Пунктом 6 указу визначено: «Возложить на Федеральную службу войск национальной гвардии Российской Федерации решение следующих основных задач:

а) участие совместно с органами внутренних дел Российской Федерации в охране общественного порядка, обеспечении общественной безопасности и режима чрезвычайного положения;

б) участие в борьбе с терроризмом и в обеспечении правового режима контртеррористической операции;

в) участие в борьбе с экстремизмом;

г) участие в территориальной обороне Российской Федерации;

д) охрана важных государственных объектов и специальных грузов в соответствии с перечнем, утвержденным Правительством Российской Федерации;

е) оказание содействия пограничным органам федеральной службы безопасности в охране государственной границы Российской Федерации;

ж) осуществление федерального государственного контроля (надзора) за соблюдением законодательства Российской Федерации в сфере оборота оружия и в

сфере частной охранной деятельности, а также осуществление вневедомственной охраны».

З початку повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України підрозділи «росгвардії» брали безпосередню участь у бойових діях проти Збройних Сил України, застосовувались для здійснення каральних операцій стосовно цивільного населення.

Вищим політичним керівництвом російської федерації для встановлення постійного контролю над окупованими територіями та придушення партизанської активності, подальшого перешкоджання контр наступальним зусиллям України прийнято рішення створити на території фейкових псевдо республік підрозділи національної гвардії російської федерації (росгвардії).

Розпорядженням уряду російської федерації від 07.03.2023 № 553-р створено федеральну державну казенну установу «Управление вневедомственной охраны войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

Указом президента російської федерації від 27.03.2023 № 197 визначено порядок вступу на службу у війська національної гвардії російської федерації на території донецької народної республіки та інших тимчасово окупованих територіях.

Для створення на території так званої «ДНР» підрозділів терористичної організації військ національної гвардії російської федерації вищим політичним керівництвом російської федерації прийнято рішення залучити колишнього «командующего объединенной группировкой войск (сил) по проведению контртеррористических операций на территории Северо-Кавказского региона российской федерации – первого заместителя командующего Северо-Кавказским округом войск национальной гвардии российской федерации» генерал-лейтенанта Семиляка І.І.

Генерал-лейтенант Семиляк І.І. як представник вищого військового командування військ національної гвардії російської федерації, діючи з умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади, ЗС російської федерації, представників терористичної організації «ДНР» усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він порушує встановлений ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та встановлення постійного контролю над окупованими територіями у невстановлений досудовим розслідуванням час прибув у м. Донецьк Донецької області та розпочав діяльність по створенню не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР» так званого «главного управления федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

13 лютого 2023 року так званою «межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по донецкой народной республике» в «государственном реестре» у м. Донецьку, вулиця Довженка, 57а/31 зареєстровано не передбачене законом збройне формування терористичної організації «ДНР» так зване «главное управление федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» з керівником Семиляком І.І. з 21.04.2023..

Таким чином, представник влади держави-окупанта генерал-лейтенант Семиляк І.І., діючи умисно, за попередньою змовою з іншими представниками влади та збройних сил російської федерації і представниками терористичної організації «ДНР» організував, створив, забезпечив функціонування не передбаченого законодавством України збройного формування так званого «главного управления федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» на території тимчасово окупованої Донецької області на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України з метою зміни меж території та державного кордону України, на

порушення порядку встановленого Конституцією України та з 21.04.2023 очолив його діяльність.

У жовтні 2023 року до складу росгвардії в Донецькій області увійшли підрозділи приватної військової компанії «Вагнер», а 3 січня 2024 року — батальйон «Восток» «ДНР».

24 грудня 2023 року в окуповану Донецьку область перекинуто під командування Семиляка І.І. 3 новостворені частини 116-ї окремої бригади спецпризначення росгвардії – 900, 901, 902 полки спецпризначення.

З початку повномасштабної війни окупанти піддали "фільтрації" понад 400 тис. жителів Донеччини. Зараз діють 17 фільтраційних пунктів, де до людей застосовують тиск та катування.

При цьому, Семиляк Ігор Ігорович, усвідомлював, що «федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці», діяльністю якої він керує, функціонує на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, та вчиняють інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями ЗС України й інших військових формувань України.

Крім того, генерал-лейтенант Семиляк І.І., будучи керівником федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці, сформував підрозділи поліції спеціального призначення СОБР та ОМОН, котрі здійснюють силову підтримку співробітників МВД, ФСБ та слідчого комітету на тимчасово окупованій території Донецької області.

21 червня 2023 року Семиляк І.І. на території меморіального комплексу «Савур Могила» взяв участь в прийнятті присяги на вірність росії 35 співробітниками «росгвардії ДНР», під час якої публічно вчинив заклики до зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку встановленого Конституцією України.

13 лютого 2024 року Семиляк І.І. провів робочу зустріч з так званим «главою ДНР» Пушиліним Д., на якій публічно розповів про пророблену роботу по створенню «федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці». Тобто публічно повторно вчинив заклики до зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку встановленого Конституцією України.

Дії учасників незаконного збройного формування «росгвардії на території ДНР» під командуванням Семиляка І.І. призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заповідання матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Таким чином, Семиляк Ігор Ігорович обгрунтовано підозрюється у вчиненні, особою, яка є представником влади, повторно, за попередньою змовою групою осіб, умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, публічних закликах до вчинення таких дій, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України;

У березні - квітні 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»), одним із завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, тобто стійке об'єднання невизначеної кількості осіб, що створене з метою здійснення терористичної діяльності, у

межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в якому її структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відома керівників (керівних органів) усієї організації, діяльність якої поширена на території Донецької області.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі, знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 р. за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 р. за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 р. за №337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 р. за №1596- VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за №145-VIII.

Указані терористичні організації є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На виконання плану функціонування терористичної організації «ДНР» та ЛНР до її діяльності залучено значну кількість осіб - громадян України, громадян Російської Федерації та інших держав (досудове розслідування стосовно яких здійснюються в окремих кримінальних провадженнях) із числа радикально налаштованих громадян, зокрема колишніх та діючих військовослужбовців, співробітників правоохоронних органів, представників іноземних громадських організацій.

Указані терористичні організації мають: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організації, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Одним із основних завдань учасників вказаних терористичних організацій є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до п. 16 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

Статтями 17 Конституції України визначено, що захист суверенітету територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Положеннями статті 25 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» встановлено, що керівники та посадові особи підприємств, установ і організацій, а також громадяни, які сприяли терористичній діяльності, несуть відповідальність згідно з законом.

В порушення Конституції України, з квітня 2014 року по теперішній час, з метою реалізації злочинного умислу та досягнення зазначених завдань, учасниками терористичної організації «ДНР» здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Так, 07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

В подальшому, 13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконавчач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», антитерористична операція це комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

Так, 18.01.2018 Верховною радою України прийнято Закон України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», яким визначено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів Збройних Сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності. Вказана збройна агресія та здійснення тимчасової окупації частини території України здійснюється за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за

допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Отже, Верховною радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ЛНР» до терористичної організації, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Так, відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична діяльність - діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених частинами 1 - 3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, направлених на залякування населення з метою спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Враховуючи вищевикладене, вказана організація «ДНР» підпадає під зазначені ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Виходячи із системного аналізу положень ст. 28 КК України та ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична організація за своєю правовою природою є одним із різновидів стійких злочинних об'єднань. Установлення наявності чи відсутності у певної групи чи організації ознак такого об'єднання та визначення його виду належить до повноважень суду при ухваленні вироку про притягнення до кримінальної відповідальності фізичних осіб за участь у злочинному об'єднанні, оскільки такі ознаки є обов'язковими елементами складу відповідних злочинів.

Відповідно до розподілу функцій, встановленого організаторами та керівниками терористичної організації «ДНР», загальнополітичне керівництво терористичною діяльністю вказаної терористичної організації здійснює голова "ДНР" Денис Пушилін. За сприяння останнього утворено ряд НЗФ, що увійшли до складу силового блоку терористичної організації «ДНР», зокрема «федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці», а безпосереднє керівництво НЗФ здійснює громадянин РФ генерал-лейтенант Семиляк І.І.

Вищим політичним керівництвом російської федерації для встановлення постійного контролю над окупованими територіями та придушення партизанської активності, подальшого перешкоджання контр наступальним зусиллям України прийнято рішення створити на території фейкових псевдо республік підрозділи національної гвардії російської федерації (росгвардії).

Розпорядженням уряду російської федерації від 07.03.2023 № 553-р створено федеральну державну казенну установу «Управление вневедомственной охраны войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

Указом президента російської федерації від 27.03.2023 № 197 визначено порядок вступу на службу у війська національної гвардії російської федерації на території донецької народної республіки та інших тимчасово окупованих територіях.

Для створення на території так званої «ДНР» підрозділів терористичної організації військ національної гвардії російської федерації вищим політичним керівництвом російської федерації прийнято рішення залучити колишнього «командуючого объединенной группировкой войск (сил) по проведению контртеррористических операций на территории Северо-Кавказского региона российской федерации – первого заместителя командующего Северо-Кавказским округом войск национальной гвардии российской федерации» генерал-лейтенанта Семиляка І.І.

Генерал-лейтенант Семиляк І.І. як представник вищого військового командування військ національної гвардії російської федерації, діючи з умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади, ЗС російської федерації, представників терористичної організації «ДНР» усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він порушує встановлений ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та встановлення постійного контролю над окупованими територіями у невстановлений досудовим розслідуванням час прибув у м. Донецьк Донецької області та розпочав діяльність по створенню не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР» так званого «главного управления федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

13 лютого 2023 року так званою «межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по донецкой народной республике» в «государственном реестре» у м. Донецьку, вулиця Довженка, 57а/31 зареєстровано не передбачене законом збройне формування терористичної організації «ДНР» так зване «главное управление федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» з керівником Семиляком І.І. з 21.04.2023..

Таким чином, представник влади держави-окупанта генерал-лейтенант Семиляк І.І., діючи умисно, за попередньою змовою з іншими представниками влади та збройних сил російської федерації і представниками терористичної організації «ДНР» організував, створив, забезпечив функціонування не передбаченого законодавством України збройного формування так званого «главного управления федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» на території тимчасово окупованої Донецької області на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку встановленого Конституцією України та з 21.04.2023 очолив його діяльність.

У жовтні 2023 року до складу росгвардії в Донецькій області увійшли підрозділи приватної військової компанії «Вагнер», а 3 січня 2024 року — батальйон «Восток» «ДНР».

24 грудня 2023 року в окуповану Донецьку область перекинута під командування Семиляка І.І. 3 новостворені частини 116-ї окремої бригади спецпризначення росгвардії – 900, 901, 902 полки спецпризначення.

З початку повномасштабної війни окупанти піддали "фільтрації" понад 400 тис. жителів Донеччини. Зараз діють 17 фільтраційних пунктів, де до людей застосовують тиск та катування.

При цьому, Семиляк Ігор Ігорович, усвідомлював, що "федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці", діяльністю якої він керує, функціонує на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, захоплення будівель органів державної влади та місцевого

самоврядування, та вчиняють інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями ЗС України й інших військових формувань України.

Крім того, генерал-лейтенант Семиляк І.І. будучи керівником федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці, сформував підрозділи поліції спеціального призначення СОБР та ОМОН, котрі здійснюють силову підтримку співробітників МВД, ФСБ та слідчого комітету на тимчасово окупованій території Донецької області.

З огляду на викладене, Семиляк Ігор Ігорович обґрунтовано підозрюється у створенні терористичної організації, керівництві такою організацією та участі у ній, а так само організаційному та іншому сприяння створенню та діяльності терористичної організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Згідно ч. 6 ст. 17 Конституції України на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Під збройним формуванням слід розуміти воєнізовані групи, які незаконно мають на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову чи іншу зброю.

Участь в діяльності не передбачених законом збройних формувань вважається членство в таких формуваннях, перебування у їх складі та виконання будь-яких дій для успішного функціонування.

Під створенням не передбачених законом збройних формувань необхідно розуміти їх утворення, організацію, заснування.

Вищим політичним керівництвом російської федерації для встановлення постійного контролю над окупованими територіями та придушення партизанської активності, подальшого перешкоджання контр наступальним зусиллям України прийнято рішення створити на території фейкових псевдо республік не передбачені законодавством України підрозділи національної гвардії російської федерації (росгвардії).

Розпорядженням уряду російської федерації від 07.03.2023 № 553-р створено федеральну державну казенну установу «Управление вневедомственной охраны войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

Указом президента російської федерації від 27.03.2023 № 197 визначено порядок вступу на службу у війська національної гвардії російської федерації на території донецької народної республіки та інших тимчасово окупованих територіях.

Для створення на території так званої «ДНР» не передбаченого законом збройного формування підрозділів терористичної організації військ національної гвардії російської федерації вищим політичним керівництвом російської федерації прийнято рішення залучити колишнього «командующего объединенной группировкой войск (сил) по проведению контртеррористических операций на территории Северо-Кавказского региона российской федерации – первого заместителя командующего Северо-Кавказским округом войск национальной гвардии российской федерации» генерал-лейтенанта Семиляка І.І.

Генерал-лейтенант Семиляк І.І. як представник вищого військового командування військ національної гвардії російської федерації, діючи з умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади, ЗС російської федерації, представників терористичної організації «ДНР» усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він порушує встановлений ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та

встановлення постійного контролю над окупованими територіями у невстановлений досудовим розслідуванням час прибув у м. Донецьк Донецької області та розпочав діяльність по створенню не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР» так званого «главного управління федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по донецькій народній республіці».

При цьому, генерал-лейтенант Семиляк І.І. достовірно обізнаний, що «федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці», діяльністю якої він здійснює керівництво, відноситься до збройних формувань, а саме - мають організаційну структуру військового типу (поділяються на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризуються наявністю єдиноначальності та субординації, використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів), мають воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам ЗС України й інших військових формувань України на території Донецької області) і ставлять перед собою специфічні завдання (утримання будівель державних органів на території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів в осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах) та мають для цього відповідні матеріальні засоби, а саме: військову техніку, вогнепальну зброю, бойові припаси, тощо.

13 лютого 2023 року так званою «межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по донецкой народной республике» в «государственном реестре» у м. Донецьку, вулиця Довженка, 57а/31 зареєстровано не передбачене законом збройне формування терористичної організації «ДНР» так зване «главное управление федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» з керівником Семиляком І.І. з 21.04.2023..

Таким чином, представник влади держави-окупанта генерал-лейтенант Семиляк І.І., діючи умисно, за попередньою змовою з іншими представниками влади та збройних сил російської федерації і представниками терористичної організації «ДНР» організував, створив, забезпечив функціонування не передбаченого законодавством України збройного формування так званого «главного управления федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» на території тимчасово окупованої Донецької області на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку встановленого Конституцією України та з 21.04.2023 очолив його діяльність.

У жовтні 2023 року до складу росгвардії в Донецькій області увійшли підрозділи приватної військової компанії «Вагнер», а 3 січня 2024 року — батальйон «Восток» «ДНР».

24 грудня 2023 року в окуповану Донецьку область перекинуто під командування Семиляка І.І. 3 новостворені частини 116-ї окремої бригади спецпризначення росгвардії – 900, 901, 902 полки спецпризначення.

З початку повномасштабної війни окупанти піддали "фільтрації" понад 400 тис. жителів Донеччини. Зараз діють 17 фільтраційних пунктів, де до людей застосовують тиск та катування.

При цьому, Семиляк Ігор Ігорович, усвідомлював, що «федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці», діяльністю якої він керує, функціонує на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, та вчиняють інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких

наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями ЗС України й інших військових формувань України.

Крім того, генерал-лейтенант Семиляк І.І. будучи керівником федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці, сформував підрозділи поліції спеціального призначення СОБР та ОМОН, котрі здійснюють силову підтримку співробітників МВД, ФСБ та слідчого комітету на тимчасово окупованій території Донецької області.

З огляду на викладене, Семиляк Ігор Ігорович обґрунтовано підозрюється у створенні не передбаченого законом збройного формування та участі в його діяльності, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Вищим політичним керівництвом російської федерації для встановлення постійного контролю над окупованими територіями та придушення партизанської активності, подальшого перешкоджання контр наступальним зусиллям України прийнято рішення створити на території фейкових псевдо республік не передбачені законодавством України підрозділи національної гвардії російської федерації (росгвардії).

Розпорядженням уряду російської федерації від 07.03.2023 № 553-р створено федеральну державну казенну установу «Управление вневедомственной охраны войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

Указом президента російської федерації від 27.03.2023 № 197 визначено порядок вступу на службу у війська національної гвардії російської федерації на території донецької народної республіки та інших тимчасово окупованих територіях.

Для створення на території так званої «ДНР» не передбаченого законом збройного формування підрозділів терористичної організації військ національної гвардії російської федерації вищим політичним керівництвом російської федерації прийнято рішення залучити колишнього «командующего объединенной группировкой войск (сил) по проведению контртеррористических операций на территории Северо-Кавказского региона российской федерации – первого заместителя командующего Северо-Кавказским округом войск национальной гвардии российской федерации» генерал-лейтенанта Семиляка І.І.

Генерал-лейтенант Семиляк І.І. як представник вищого військового командування військ національної гвардії російської федерації, діючи з умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади, ЗС російської федерації, представників терористичної організації «ДНР» усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він порушує встановлений ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та встановлення постійного контролю над окупованими територіями у невстановлений досудовим розслідуванням час прибув у м. Донецьк Донецької області та розпочав діяльність по створенню не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР» так званого «главного управления федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике».

При цьому, генерал-лейтенант Семиляк І.І. достовірно обізнаний, що «федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці», діяльністю якої він здійснює керівництво, відноситься до збройних формувань, а саме - мають організаційну структуру військового типу (поділяються на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризуються наявністю

єдиначальності та субординації, використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів), мають воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам ЗС України й інших військових формувань України на території Донецької області) і ставлять перед собою специфічні завдання (утримання будівель державних органів на території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів в осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах) та мають для цього відповідні матеріальні засоби, а саме: військову техніку, вогнепальну зброю, бойові припаси, тощо.

13 лютого 2023 року так званою «межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по донецкой народной республике» в «государственном реестре» у м. Донецьку, вулиця Довженка, 57а/31 зареєстровано не передбачене законом збройне формування терористичної організації «ДНР» так зване «главное управление федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации по донецкой народной республике» з керівником Семиляком І.І. з 21.04.2023..

Таким чином, представник влади держави-окупанта генерал-лейтенант Семиляк І.І., діючи умисно, за попередньою змовою з іншими представниками влади та збройних сил російської федерації і представниками терористичної організації «ДНР» організував, створив, забезпечив функціонування не передбаченого законодавством України збройного формування так званого головного управління федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по донецькій народній республіці на території тимчасово окупованої Донецької області на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку встановленого Конституцією України та з 21.04.2023 очолив його діяльність.

У жовтні 2023 року до складу росгвардії в Донецькій області увійшли підрозділи приватної військової компанії «Вагнер», а 3 січня 2024 року — батальйон «Восток» «ДНР».

24 грудня 2023 року в окуповану Донецьку область перекинуто під командування Семиляка І.І. 3 новостворені частини 116-ї окремої бригади спецпризначення росгвардії – 900, 901, 902 полки спецпризначення.

З початку повномасштабної війни окупанти піддали "фільтрації" понад 400 тис. жителів Донеччини. Зараз діють 17 фільтраційних пунктів, де до людей застосовують тиск та катування.

При цьому, Семиляк Ігор Ігорович, усвідомлював, що «федеральна служба військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці», діяльністю якої він керує, функціонує на території України незаконно та що її учасники застосовують зброю, захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, та вчиняють інші дії, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями ЗС України й інших військових формувань України.

Крім того, генерал-лейтенант Семиляк І.І. будучи керівником федеральної служби військ національної гвардії російської федерації по Донецькій народній республіці, сформував підрозділи поліції спеціального призначення СОБР та ОМОН, котрі здійснюють силову підтримку співробітників МВД, ФСБ та слідчого комітету на тимчасово окупованій території Донецької області.

При цьому, Семиляк І.І. здійснюючи керівництво не передбаченим законом збройним формуванням, забезпечує його фінансування, постачання зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки.

З огляду на викладене, Семиляк Ігор Ігорович обґрунтовано підозрюється у керівництві не передбаченого законом збройного формування, його фінансуванні, постачанні йому зброї, боєприпасів, вибухових речовин та військової техніки, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 260 КК України.

У сукупності Семиляк І.І. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3, ч. ч. 2, 3 ст. 260 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Олег ЖОВНІРОВИЧ

ПОГОДЖЕНО
Начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Богдан БУРАК

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України (КПК України), а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

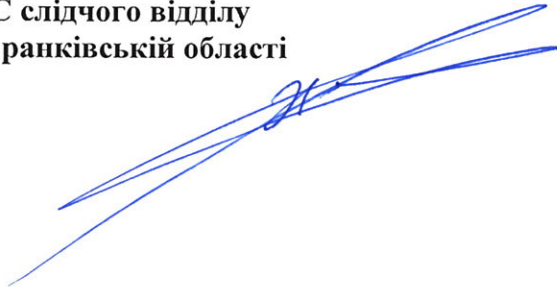
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ **І.І. СЕМИЛЯК**

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції**

Олег ЖОВНІРОВИЧ